

Una classe diferent

Els alumnes que cursen l'assignatura de Religió a 4t de Grau d'Educació Primària a la FCE de Lleida han tingut l'ocasió de parlar amb el bisbe Joan i compartir algunes inquietuds pel que fa a la formació religiosa. Durant una hora i mitja de diàleg van poder escoltar les seves reflexions sobre el necessari respecte per la situació de cada persona, la importància que el professor visqui a fons la seva fe i a través de les classes acompanyi, desvetlli i ajudi en la maduresa els seus alumnes.

Des de l'escola del poble o de la ciutat els animà a conèixer el prevere del lloc on estiguin, ja que tot i ser àmbits de formació dife-

rents (catequesi o ensenyament religiós escolar), la col·laboració és sempre positiva.

Preguntat sobre què pensava de si l'Església s'adaptava a la societat, va respondre que hi ha un esforç permanent al llarg dels segles per a comunicar-se amb cada generació. Però d'altra banda l'Església no «diu» el que vol sentir la gent sinó que aporta la Bona Nova que ha rebut.

En un ambient de cordialitat van anar sorgint diverses qüestions i acabarem la trobada amb el convenciment que, si bé per a la majoria era la primera vegada que parlaven amb el bisbe Joan, les portes del Bisbat estaven obertes per poder-lo trobar.

Festa de la Sagrada Família

tadors de la Comunió als malalts i Escoltes. La celebració ha anat a càrrec de Mn. Lluís Sallán, que en la seva homilia ha destacat el valor de la família, el seu paper en la formació dels fills i com a institució imprescindible en l'equilibri de la societat. El mateix Déu ha escollit una família (Josep i Maria, de Natzaret) per portar a aquest món el Salvador.

Una part emotiva i plena de significat ha estat la benedicció de la imatge, magníficament restaurada, que ha presidit des del primer moment la parròquia.

Amb motiu de la festivitat de la Sagrada Família, la Unitat Pastoral de Cappont ho ha celebrat amb una Missa solemne a l'Església de la Sagrada Família on han participat tots els grups que realitzen tasca pastoral: Consell de Pastoral, grup de Litúrgia, de Càritas, de Catequesi, despatx, atenció a la gent gran, por-

AJUDANT A VIURE

Les paraules ja no cremen

He trobat una reflexió que els joves de Cristianisme i Justícia van fer pública a finals de 2012 i he volgut rellegir-la a la llum d'unes reflexions del papa Francesc cridant-nos a viure el Goig de l'Evangeli (24-11-2013).

Els deien: «No volem ser una generació perduda! Vivim amb dificultat la construcció d'un itinerari vital amb sentit a partir d'una vocació discernida. Sentim la necessitat de trobar vies d'implicació en la recuperació de certs valors i d'una visió humanitzadora del món. És més, constatem que ja s'estan donant iniciatives locals, senzilles, de caràcter col·lectiu i transformador que són anticipacions d'un futur que està per venir. Des d'aquí volem fer una crida a l'esperança, a l'alegria (que hauria de ser tan pròpia dels qui ens diem cristians) i a caminar cap a nous horitzons...»

Efectivament, no som una generació perduda: el successor de Pere ens crida a voler compartir la passió per Jesús i pels germans, superant la tristesa individualista dels qui es tanquen en els propis interessos sense deixar espai per als altres. Serà la manera de sentir renéixer l'alegria que ens fa batejar el cor d'entusiasme per fer el bé.

Però cal que cada batejat renovi el trobament personal amb Jesucrist o, almenys, prengui la decisió de deixar-se trobar per Ell, d'intentar-ho cada dia sense parar. La societat tecnològica ha aconseguit multiplicar les ocasions de plaer, però troba molt difícil engendrar l'alegria. Per això cal beure de debò en la font de l'amor sempre més gran de Déu que se'ns va manifestar en Jesucrist.

La proposta cristiana mai no envelleix encara que travessi èpoques fosques i febleses eclesials. Si els joves de Cristianisme i Justícia ens deien, fa catorze mesos, que la polarització ideològica feia el diàleg cada vegada més difícil i la cerca de consensos una quimera; que la cultura líquida dominant (Bauman) ha tornat asèptic el llenguatge habitual, fent que les paraules ja no cremen perquè allò essencial ha perdut consistència i tot se'ns escapa entre els dits; ara, el bisbe de Roma ens anima a tornar a la font i a recuperar la frescor original de l'Evangeli, per tal que brollin nous camins, mètodes creatius, altres formes d'expressió, signes més eloqüents i paraules carregades de renovat significat per al món actual.

Per això, qui vulgui viure amb dignitat i plenitud no té millor camí que reconèixer l'altre i buscar el seu bé. La vida s'acreu donant-la i es debilita en l'aïllament i la comoditat. Quan l'Església convoca a la tasca evangelitzadora, no fa més que indicar als cristians aquest veritable dinamisme de la realització personal: que la nostra vida s'obté i madura a mesura que hom l'ofereix per donar vida als altres.

Per Pentecosta, l'Esperit fa sortir de si mateixos als Apòstols i els infon la força per anunciar la novetat de l'Evangeli amb audàcia i fins i tot a contracorrent. Invoquem-lo avui, ben recolzats en la pregària, sense la qual tota acció corre el risc de quedar-se buida i l'anunci finalment mancat d'ànima.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

BERNABÉ DALMAU

Nous cardenals

El proper 21 de febrer, el papa Francesc crearà els seus primers cardenals. El P. Bernabé Dalmau, monjo de Montserrat i director de la revista *Documents d'Església*, que sempre ha mostrat interès per la marxa de la vida eclesial, especialment l'activitat dels darrers papes —dels quals ha traduït al català els principals documents—, valora aquest consistori.

Què en pensa?

Pau VI va voler que la institució del cardenat, molt qüestionada en l'opinió pública d'ençà del Concili Vaticà II, subsistís. El papa Francesc ha nomenat els seus primers cardenals, i crec que la institució ara és més forta que mai.

Per què?

Perquè en pocs anys hi ha hagut dos conclaves, precedits de les congregacions de cardenals, en les quals els electors formen un grup més reduït que el dels participants en un Sínode episcopal. En aquestes reunions han pogut parlar a fons i en pla d'igualtat sobre el present de l'Església i les urgències evangelitzadores. Sembla que el cardenal Bergoglio hi va tenir un gran paper, i en el fons la seva elecció és fruit d'aquest clima renovador.

En què es mostra?

El nou aire fresc que ha aportat el Papa conté quelcom més profund que els seus simples gestos exteriors, prou eloqüents. Per això es va afanyar a crear una comissió internacional de vuit cardenals assessors, que hauran fet tres reunions intensives abans de les jornades del proper consistori, que no serà només d'actes cerimonials sinó d'autèntiques sessions de treball. Entre altres coses, es preveu que surti la dinàmica del proper Sínode de l'octubre sobre la família, que tantes expectacions ha suscitat.

Oscar Bardají i Martín

LA INFÀNCIA DE JESÚS

La presentació de Jesús al Temple

Lluc conclou la narració del naixement de Jesús amb una narració del que, segons la Llei d'Israel, s'esdevingué a propòsit de Jesús en els dies vuitè i quarantè.

El dia vuitè és el dia de la circumcisió. Així Jesús és acollit formalment en la comunitat de les promeses que prové d'Abraham; ara pertany també jurídicament al poble d'Israel. Juntament amb la circumcisió, Lluc esmenta explícitament la imposició del nom preanunciat, Jesús —«Déu salva» (cf. 2,21)—, talment que a partir de la circumcisió la mirada queda projectada cap a l'acompliment de les esperances, que pertanyen a l'essència de l'aliança.

Del dia quarantè en formen part tres esdeveniments: la *purificació* de Maria, el *rescat* del fill primogènit Jesús mitjançant un sacrifici prescrit per la Llei i la *presentació* de Jesús al Temple.

Maria no té necessitat de ser purificada després del part de Jesús: aquest naixement duu la purificació del món. Però ella obeeix la Llei i serveix precisament així l'acompliment de les promeses. La família de Jesús, per la seva manera de fer en el Temple, és comptada entre els *pobres d'Israel*, i això ens fa entendre que precisament entre ells podia madurar l'acompliment de la promesa.

El segon esdeveniment és el rescat del primogènit, que és propietat incondicionada de Déu. El verb *paristânai*, aquí traduït per *presentar*, significa també *oferir* i transparenta l'element del sacrifici i el sacerdoci. En el Temple, lloc del trobament de Déu i el seu poble, s'hi fa l'ofertament públic de Jesús a Déu, el seu Pare.

Joseph Ratzinger - Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 3a part, Ed. Claret)

SER PADRES

¿Monolingüismo o bilingüismo?

Qué representa per al nen el bilingüisme, trilingüisme, etc.? Són les ventajases. Hoy día sabemos que el cerebro es como un músculo y cuantas más lenguas se hablen y mejor se conozcan sus estructuras y su léxico, más se ejercita y mayores beneficios se obtienen.

También es conocido que si el primer esquema lingüístico se ha establecido sólidamente, se favorece enormemente el aprendizaje ulterior de otras lenguas; es decir, que cuanto mejor conozca el niño la lengua materna, tanto más preparado estará para comprender una segunda o una tercera.

Tanto el bilingüismo como el monolingüismo tienen sus ventajas y sus *costes*. Por ejemplo, parece ser que las personas bilingües tienden a tener un vocabulario más reducido en cada uno de sus dos idiomas maternos que los monolingües y sufren más *lapsus* a la hora de hablar. Sin embargo, los niños que se crían con dos lenguas tienen más capacidad para seleccionar información relevante e ignorar la irrelevante.

Y no vale la excusa de que un hijo tarda en hablar porque en la familia se utilizan varios idiomas. No hay razón que lo justifique. Lo más probable es que se trate de una manifestación precoz de un retraso en el desarrollo de su lenguaje... El especialista tendrá la última palabra.

Dr. Paulino Castells
(*Consejos del doctor para padres principiantes*, Edicions 62, Barcelona)

HISTORIA DE LA CARIDAD

Libro sobre los cristianos de a pie

Juan María Laboa, nacido en San Sebastián, es sacerdote diocesano, doctor en historia y licenciado en filosofía y teología. Especialista en historia de la Iglesia, ha sido profesor en la Pontificia Universidad de Comillas de Madrid. Fundador y director de la revista *XX siglos de Historia de la Iglesia*, es autor de varias obras publicadas en Editorial San Pablo.

Siempre he pensado que una historia de los cristianos y de la Iglesia que no se centre en su capacidad de amarse entre sí y de amar a los demás seres humanos escamotea el núcleo experiencial, absolutamente esencial en la comunidad creyente y en la institución eclesial. Todavía hoy, esta historia queda por afrontar y desarrollar.

En estas páginas he pretendido poner el acento sobre el amor, la solidaridad, la preocupación afectuosa de los cristianos entre sí. «Mirad cómo se aman», señalaban con admiración los paganos, hablando de los primeros cristianos.

Este libro muestra cómo un torrente de ternura, amor y compasión recorre las arterias del cuerpo cristiano. La mayoría de los cristianos no fueron grandes santos ni grandes teólogos, pero amaron y aman a sus hijos, les enseñan qué representa Cristo en sus vidas y acompañan a sus vecinos ayudándoles en lo que pueden. Ellos son los protagonistas de estas páginas, las personas anónimas que aún hoy siguen trabajando por hacer una sociedad más compasiva y fraterna. Son ellos los que cumplen ese precepto que quiso Jesús para sus discípulos: «Por sus frutos los conoceréis.»

Juan María Laboa
(*Por sus frutos los conoceréis. Historia de la caridad en la Iglesia*, Ed. San Pablo)

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 3. ■ Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [2Sa 15,13-14.30; 16,5-13a / SI 3 / Mc 5,1-20]. Sant Blai, bisbe de Sebaste (Armènia) i màrtir (s. iv), invocat pel mal de coll; beat Esteve Bellesini, prev. agustiniana.
- 4. ■ Dimarts** [2Sa 18,9-10.14b.24-25a / SI 85 / Mc 5,21-43]. Sant Andreu Corsini (†1373), bisbe (carmelita); sant Joan de Brito, prev., i beats Rodolf Acquaviva, prev., i companys, Francesc Pacheco, Carles Spínola, preveres, i companys, Jaume Berthieu, prev., i Lleó-Ignasi Magin, prev., i companys, jesuïtes, mrs.
- 5. ■ Dimecres** [2Sa 24,2.9-17 / SI 31 / Mc 6,1-6]. Sant Àgata o Àgueda, vg. i mr. siciliana (s. iii), patrona de les dones d'Aragó; santa Calamanda, vg. i mr., patrona de Calaf.
- 6. ■ Dijous** [1Re 2,1-4.10-12 / SI: 1Cr 29,10.11-12 / Mc 6,7-13]. Sant Pau Miki, prev. jesuïta japonès, i companys (franciscans, jesuïtes i laics), mrs. a Nagasaki (Japó, 1597).
- 7. ■ Divendres** [Sir 47,2-13 / SI 17 / Mc 6,14-29]. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.
- 8. ■ Dissabte** [1Re 3,4-13 / SI 118 / Mc 6,30-34]. Sant Jeroni Emiliani (Venècia 1486 - Somasca 1537), prev., fund. somascos; santa Elisenda, vg.
- 9. ■ † Diumenge vinent**, V de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 58,7-10 / SI 111 / 1Co 2,1-15 / Mt 5,13-16]. Sant Sabí, bisbe; sant Nicèfor, mr.

LA PRESENTACIÓ DE SENYOR

▮ Lectura de la profecia de Malaquies (Ml 3,1-4)

Això diu el Senyor: «Jo envio el meu missatger perquè prepari el camí davant meu, i tot seguit el Senyor que vosaltres busqueu, l'àngel de l'aliança que desitgeu, entrarà al seu temple». Ja ve, diu el Senyor de l'univers. Qui resistirà el dia de la seva arribada? Qui es mantindrà dret quan ell aparegui? Perquè serà com el foc del fonedor i com el sabó de fer bugada: s'asseurà a fondre i a depurar la plata, purificarà els descendents de Leví, els refinarà com la plata i l'or. Des d'aleshores oferiran al Senyor una oblació digna, i les oblacions de Judà i de Jerusalem seran agradables al Senyor com ho eren abans, com en els temps antics.

▮ Salm responsorial (23)

R. *El Senyor és el rei de la glòria.*

Portals, alceu les llindes; / engrandi-vos, portalades eter-
nes, / que ha d'entrar el rei de la glòria. R.

Qui és aquest rei de la glòria? / És el Senyor, valent i pode-
rós, / és el Senyor, victoriós en el combat. R.

Portals, alceu les llindes; / engrandi-vos, portalades eter-
nes, / que ha d'entrar el rei de la glòria. R.

Qui és aquest rei de la glòria? / És el Senyor, Déu de l'uni-
vers, / és aquest el rei de la glòria. R.

▮ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 2,14-18)

Els fills d'una família són d'una mateixa sang. Per això Jesús s'ha emparentat amb nosaltres per poder destituir amb la seva mort el diable, que tenia el domini de la mort, i així fer-nos lliures, ja que, sotmesos com estàvem al temor de la mort, érem esclaus tota la vida.

Noteu que ell no ha vingut per ajudar els àngels, sinó els descendents d'Abraham. Per això calia que es fes en tot semblant als germans, i així pogués ser un gran sacerdot compassiu i acreditat davant Déu per expiar els pecats del poble. Perquè, després que ell mateix ha passat la prova del sofriment, pot confortar els altres que són provats.

▮ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 2,22-40)

Passats els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació, els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor, complint el que prescriu la Llei, que tot noi fill primer sigui consagrat al Senyor. També havien d'oferir en sacrifici «un parell de tórtres o dos colomins», com diu la Llei del Senyor.

Hi havia llavors a Jerusalem un home que es deia Simeó. Era un home just i pietós, que esperava l'hora en què Israel seria consolada, i tenia en ell l'Esperit Sant. En una revelació, l'Esperit Sant li havia promès que no moriria sense haver vist el Messies del Senyor. Anà, doncs, al temple, guiata per l'Esperit Sant, i quan els pares entraven amb el nen Jesús, per complir en ell el que era costum segons la Llei, Simeó el prengué en braços i beneí Déu dient: «Ara, Senyor, deixeu que el vostre servent se'n vagi en pau, com li havíeu promès. Els meus ulls han vist el Salvador que preparàveu per presentar-lo a tots els pobles; llum que es reveli a les nacions, glòria d'Israel, el vostre poble.»

▮ Lectura de la profecia de Malaquies (Ml 3,1-4)

Así dice el Señor: «Mirad, yo envío a mi mensajero, para que prepare el camino ante mí. De pronto entrará en el santuario el Señor a quien vosotros buscáis, el mensajero de la alianza que vosotros deseáis. Miradlo entrar —dice el Señor de los ejércitos—. ¿Quién podrá resistir el día de su venida?, ¿quién quedará en pie cuando aparezca? Será un fuego de fundidor, una lejía de lavadero: se sentará como un fundidor que refina la plata, como a plata y a oro refinará a los hijos de Leví, y presentarán al Señor la ofrenda como es debido. Entonces agrada al Señor la ofrenda de Judá y de Jerusalén, como en los días pasados, como en los años antiguos.»

▮ Salmo responsorial (23)

R. *El Señor, Dios de los ejércitos, es el Rey de la gloria.*

¡Portones!, alzad los dinteles / que se alcen las antiguas compuertas: / va a entrar el Rey de la gloria. R.

¿Quién es ese Rey de la gloria? / El Señor, héroe valeroso; el Señor, héroe de la guerra. R.

¡Portones!, alzad los dinteles / que se alcen las antiguas compuertas: / va a entrar el Rey de la gloria. R.

¿Quién es ese Rey de la gloria? / El Señor, Dios de los ejércitos. / Él es el Rey de la gloria. R.

▮ Lectura de la carta a los Hebreos (He 2,14-18)

Los hijos de una familia son todos de la misma carne y sangre, y de nuestra carne y sangre participó también Jesús; así, muriendo, aniquiló al que tenía el poder de la muerte, es decir, al diablo, y liberó a todos los que por miedo a la muerte pasaban la vida entera como esclavos.

Notad que tiende una mano a los hijos de Abraham, no a los ángeles. Por eso tenía que parecerse en todo a sus hermanos, para ser sumo sacerdote compasivo y fiel en lo que a Dios se refiere, y expiar así los pecados del pueblo. Como él ha pasado por la prueba del dolor, puede auxiliar a los que ahora pasan por ella.

▮ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 2,22-40)

Cuando llegó el tiempo de la purificación, según la ley de Moisés, los padres de Jesús lo llevaron a Jerusalén, para presentarlo al Señor, de acuerdo con lo escrito en la ley del Señor: «Todo primogénito varón será consagrado al Señor», y para entregar la oblación, como dice la ley del Señor: «un par de tórtolas o dos pichones.» Vivía entonces en Jerusalén un hombre llamado Simeón, hombre justo y piadoso, que aguardaba el consuelo de Israel; y el Espíritu Santo moraba en él. Había recibido un oráculo del Espíritu Santo: que no vería la muerte antes de ver al Mesías del Señor. Impulsado por el Espíritu, fue al templo. Cuando entraban con el niño Jesús sus padres para cumplir con él lo previsto por la ley, Simeón lo tomó en brazos y bendijo a Dios diciendo: «Ahora, Señor, según tu promesa, puedes dejar a tu siervo irse en paz. Porque mis ojos han visto a tu Salvador, a quien has presentado ante todos los pueblos: luz para alumbrar a las naciones y gloria de tu pueblo Israel.»

Presentació de Jesús al Temple. Fresc del beat Fra Angèlic, Convent de Sant Marc (Florència)

▮) Aquesta imatge parla

COMENTARI

Llum que il·lumina tots els pobles

Notem primer l'escrúpol amb què Lluç descriu el compliment de la llei de purificació de les mares, prescrita amb detall en *Levític* 12,1-8. Però també, sense dir-ho explícitament, la llei del rescat dels primogènits d'*Èxode* 13,2.12.13.15. Ho insinua *Lluc* 2,39.

Cal prendre nota de la reiterada referència a la llei: «quan, segons la llei de Moisès»; «tal com està escrit en la llei del Senyor»; «havien d'oferir en sacrifici, tal com ho diu la llei del Senyor».

Aquest escrúpol de Lluç es troba arreu en el seu evangeli. Potser, precisament, pel fet de ser un evangeli clarament hel·lenístic.

El guiatge de l'Esperit és un tema que Lluç porta al cor. La descripció de Simeó és un exemple d'aquest tret: «tenia en ell l'Esperit Sant»; «en una revelació l'Esperit li havia promès»; «anà al temple, guiata per l'Esperit». El protagonisme de l'Esperit és un tret ben característic de l'obra llucana. Ho tenim especialment subratllat en l'evangeli de la infantesa i en el llibre dels *Fets dels apòstols*, on l'Esperit marca els passos més importants de l'acció apostòlica: Pentecosta (*Ac* 2,1-4); vinguda de l'Esperit sobre els pagans (*Ac* 44-48); l'assemblea de Jerusalem (15,28); el pas a Macedònia (16,6-9).

Simeó, en la seva acció de gràcies, recull un missatge que es formula amb un mot que vol dir ensems salvació i salvador (*to sôtêrion*). Simeó

ha vist el salvador que és també salvació, alliberament, plenitud. El mot està manllevat d'un text d'Isaïes que només cita Lluç: «Tothom veurà la salvació de Déu» (*Is* 40,6 citat a *Lluc* 3,6). En el càntic de Simeó apareix així per primera vegada en l'*Evangeli de Lluç* l'abast universal de la salvació.

Aquest mateix mot (*to sôtêrion*) és reprès simptomàticament per tercera i última vegada en el cos llucà al final del llibre dels *Fets*, quan Pau diu: «Aquesta salvació de Déu ha estat enviada a les nacions i ells sí que l'escoltaran» (*Ac* 28,28). És el que Simeó ha anomenat «la llum que il·lumina les nacions». Així enllaça clarament amb la festa de la candelera.

Oriol Tuñí, SJ

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea d'evangelització

Delegació de Pastoral de Joves

La Delegació de Pastoral de Joves (DPJ) és un servei als joves cristians que volen viure l'Evangeli i que es troben fent camí a les parròquies, famílies, moviments apostòlics, esports, col·legis cristians o a qualsevol altra institució de caràcter públic o privat. La DPJ també és al servei de tots els joves, sense excepció.

Ens preocupem que els joves tinguin un suport per a viure la fe. Mirem de donar resposta a les seves demandes i peticions.

Oferim una continuïtat a tots els joves que d'alguna manera o una altra han fet un camí en l'Església.

Impulsem el treball per un projecte diocesà de joventut que s'ha de construir amb l'aportació de totes aquelles institucions i acompanyants que comparteixen el seu temps amb els joves.

Enfortim aquelles iniciatives existents i que tenen vida pròpia.

Eduquem en l'apostolicitat de la vida cristiana del jove.

Com ho fem?

Afavorint que la DPJ sigui una cruïlla de camins per a col·legis, parròquies i moviments.

Amb un treball constant amb els responsables i acompanyants de la pastoral amb joves.

Formant cristians implicats en la seva realitat. Fent un treball a les parròquies. Coneixent la realitat i fent un seguiment de la pastoral, proposem itineraris perquè els joves no es quedin sols en la vivència de la fe.

Mn. Xavier Navarro

Montserrat Calderó ens ha visitat

Montserrat Calderó és una missionera lleidatana del Sagrat Cor. Fa 26 anys va sortir cap a Xile i encara hi és, amb un breu parèntesi de dos anys a Brasil. Des de fa un any ha entomat la nova missió d'organitzar i dinamitzar la Pastoral d'una de les escoles que la seva congregació té a Santiago de Xile.

La Montserrat acostuma a viatjar a Lleida cada tres anys aproximadament. Aprofita per visitar la família i amics. Afortunadament, sempre troba un moment per passar per la Delegació de Missions i explicar-nos com desenvolupa la seva tasca. Al mateix temps agraeix els detalls que té la Delegació cap a ells, però sobretot agraeix les pregàries, que els fan sentir arrelats a una comunitat.

La parròquia de la Mare de Déu de Montserrat col·labora amb Càritas

La parròquia de la Mare de Déu de Montserrat va acollir el concert solidari en benefici de Càritas diocesana de Lleida, el qual va anar a càrrec del Dream's Quartet i del grup instrumental de joves de la parròquia. El recital, que es va celebrar a finals del mes passat, va comptar amb dotze interpretacions, finalitzant amb la participació del públic assistent en una cantada de nades populars.

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de St. Pere

De dilluns a divendres de 10 a 14 h i de 16 a 19 h. Dissabtes de 10 a 14 h

• Dilluns, 3 de febrer:

- Trobad de delegats de Missions a Tarragona (3 i 4).
- Trobad de delegats de MCS a Madrid (3, 4 i 5).

• Divendres, 7 de febrer:

- A les 22.30 h, Adoració al Santíssim a la parròquia de Sant Martí.

Cloenda del Cicle de Nadal

Amb el lliurament de premis als concursos de pessebres, l'Agrupació llerdenca de Pessebristes va tancar el Cicle de Nadal. A l'acte hi va assistir el nostre bisbe Joan, així com representants de la Paeria, la Diputació i Governació. En les diverses intervencions es va valorar la tradició del pessebre com humanitzadora de la societat i com a manifestació cultural i artística de la religiositat popular. Es va destacar, també, l'alta participació de concursants. Va cloure l'acte una cantata, interpretada per les corals de Bell-lloc, de Linyola, de Montagut, del Col·legi del Carme i dels Jesuïtes de Lleida.

AYUDANDO A VIVIR

Las palabras ya no queman

He encontrado una reflexión que los jóvenes de Cristianismo y Justicia hicieron pública a finales de 2012, y he querido releerla a la luz de unas reflexiones del papa Francisco llamando a vivir el Gozo del Evangelio (24-11-2013).

Ellos decían: «¡No queremos ser una generación perdida! Vivimos con dificultad la construcción de un itinerario vital con sentido a partir de una vocación discernida. Sentimos la necesidad de encontrar vías de implicación en la recuperación de ciertos valores y una visión humanizadora del mundo. Es más, constatamos que ya se están dando iniciativas locales, sencillas, de carácter colectivo y transformador que son anticipaciones de un futuro que está por venir. Desde aquí queremos hacer una llamada a la esperanza, a la alegría (que debería ser tan propia de los que nos llamamos cristianos) y caminar hacia nuevos horizontes...»

Efectivamente, no somos una generación perdida: el sucesor de Pedro nos llama a querer compartir la pasión por Jesús y los hermanos, superando la tristeza individualista de los que se encierran en sus propios intereses sin dejar espacio para los de-

más. Será la manera de sentir renacer la alegría que hace latir nuestro corazón de entusiasmo para hacer el bien.

Pero es necesario que cada bautizado renueve el encuentro personal con Jesucristo o, al menos, tome la decisión de dejarse encontrar por Él, de intentarlo cada día sin descansar. La sociedad tecnológica ha logrado multiplicar las ocasiones de placer, pero encuentra muy difícil engendrar la alegría. Por eso hay que beber de verdad en la fuente del amor siempre mayor de Dios que se nos manifestó en Jesucristo.

La propuesta cristiana nunca envejece aunque atraviese épocas oscuras y debilidades eclesiales.

Si hace catorce meses, los jóvenes de Cristianismo y Justicia nos decían que la polarización ideológica hacía el diálogo cada vez más difícil y la búsqueda de consensos una quimera; que la cultura líquida dominante (Bauman) ha vuelto aséptico el lenguaje habitual, haciendo que las palabras ya no quemen porque lo esencial ha perdido consistencia y se nos escapa entre los dedos; ahora, el obispo de Roma nos anima a volver a la fuente y a re-

cuperar la frescura original del Evangelio, para que broten nuevos caminos, métodos creativos, otras formas de expresión, signos más elocuentes y palabras cargadas de renovado significado para el mundo actual.

Por eso, quien quiera vivir con dignidad y plenitud no tiene mejor camino que reconocer al otro y buscar su bien. La vida se acrecienta dándole y se debilita en el aislamiento y la comodidad. Cuando la Iglesia convoca a la tarea evangelizadora, no hace más que indicar a los cristianos este verdadero dinamismo de la realización personal: que nuestra vida se obtiene y madura a medida que se ofrece para dar vida a los demás.

En Pentecostés, el Espíritu hace salir de sí mismos a los Apóstoles y les infunde la fuerza para anunciar la novedad del Evangelio con audacia e incluso a contracorriente. Invoquémoslo hoy, bien apoyados en la oración, sin la cual toda acción corre el riesgo de quedarse vacía y el anuncio finalmente falto de alma.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737